

RESSO

- revista del seminari major interdiocesà
- 30è curs • maig 2018

Ens apassiona
ajudar
els que necessiten ajuda.
I a tu?

En col·laboració amb **Càritas**
Un NO per a ningú.

A **Lunet Solidario** ens apassiona ajudar els que necessiten ajuda amb accions que contribueixen a netejar el món de pobresa, malalties, analfabetisme, marginació... Per això, donem suport a projectes promoguts pels nostres clients, amb qui compartim valors. Es tracta de projectes vinculats a millores en l'educació, condicions de vida o desenvolupament de zones deprimides. Si també t'apassiona ajudar, entra a www.lunet.es o a www.caritasbcn.org/ca/. Gràcies.

Salutació

30 anys formant en comunió apòstols per als joves

“**A** pòstols per als joves” ha estat el lema de la Campanya del Dia del Seminari 2018, en sintonia amb la preparació del Sínode dels Bisbes del proper mes d'octubre sobre “*Els joves, la fe i el discerniment vocacional*”. Tots a l'Església estem urgits a fer una veritable “conversió pastoral” cap als joves i la seva cultura, per ser acompanyants del seu itinerari personal i comunitari de creixement humà i existencial, de plantejament de la vida com a vocació i de confessió de fe en Crist. Però a ningú no se li escapa que els joves i la pastoral juvenil requereixen apòstols que els dediquin les seves vides i esforços evangelitzadors, i si són joves i comparteixen els seus somnis, els seus dubtes, les seves lluites, alegries i esperances, encara millor. A cada generació Déu Pare de misericòrdia li envia treballadors del seu Regne.

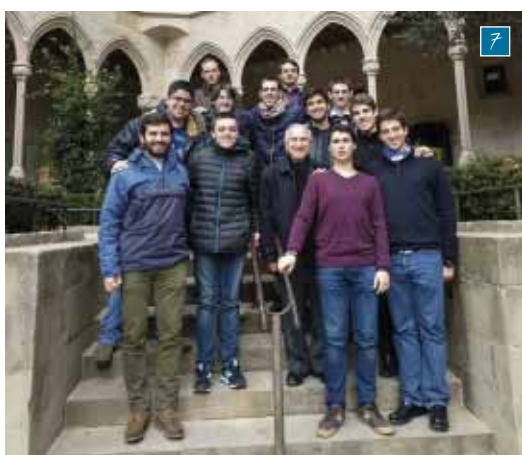
El nostre Seminari Major Interdiocesà ho està fent des dels darrers 30 anys. Una experiència de comunió molt bella entre les 7 Esglésies diocesanes de la Província Tarraconense. Ara que amb la nova “*Ratio Fundamental Institutionis Sacerdotalis*” la Santa Seu demana que es reestructurin els Seminaris perquè pugin aportar una bona formació de qualitat als futurs preveres pel que es refereix a formació humana i comunitària, espiritual, intel·lectual i pastoral, podem dir que l'instrument del Seminari Major Interdiocesà ha estat ben providencial. Ara podem donar gràcies pels set seminaris petits agrupats en un d'interdiocesà, amb reglament propi i condicions adients a la formació de joves, amb tots els Bisbes presents sota l'impuls constatat de l'Arquebisbe metropolità i un Bisbe delegat acompanyant, amb Formadors idonis i ben escollits, i amb Directors espirituals i confessors que saben acompanyar amb discerniment i amor paternals, i amb la formació confiada a les Facultats eclesiàstiques i Centres d'estudi de bon nivell i amb la confiança de la Santa Seu.

Hem de valorar els joves seminaristes que demanen discernir la vocació rebuda i que s'estan preparant en el “*nostre*” –perquè és de tot el Poble de Déu i de cadascuna de les 7 Diòcesis que el formem- Seminari Interdiocesà. I demanar les vocacions sacerdotals amb fe i perseverança, perquè el Bon Pastor, amb l'amor i el suport de tota l'Església, pugui enviar-los a anunciar “l'Evangeli de l'alegria”.

Hem d'encomanar i apreciar la formació lenta de creixement i de maduració de tots els seminaristes de Catalunya. Són moltes vides, moltes respostes generoses a la vocació divina, que totes donen testimoni del poder de la gràcia de Déu sobre la debilitat dels homes, perquè així ressalti encara més el poder de la gràcia. Els joves que es preparen per ser “apòstols per als joves” i sacerdots sants, formen una constel·lació de llum que dona esperança a la nostra fe. Preguem perquè Déu dugui a terme aquesta obra bona que Ell ja ha començat en els nostres futurs sacerdots.

+Joan-Enric Vives,
bisbe delegat per al Seminari Major Interdiocesà

Però de la rivalitat es passa a la germanor, quan ens reunim tots els seminaristes de Catalunya amb els seus formadors per la gran celebració Eucarística de Sant Josep, presidida aquest any pel bisbe de Terrassa, Josep Àngel Saiz. És “el dia” dels seminaristes, que culmina amb un sempre animat sopar.

Curs propedèutic (foto 7)

Dels dies 28 al 30 de novembre, els seminaristes del curs Propedèutic dels seminaris de Barcelona, Terrassa i Interdiocesà van realitzar una sortida i convivència al monestir de Poblet. Van visitar també Santes Creus i Montblanc. A Poblet van poder participar de les pregàries monàstiques i de la vida dels hostes del monestir. El darrer dia van compartir la jornada amb la comunitat del Cenacle a Cornudella del Montsant. El dimarts 13 i el dimecres 14 de març, també els seminaristes del curs Propedèutic, van fer una sortida al Monestir de Montserrat i a la Santa Cova de Manresa.

Celebracions litúrgiques (foto 8. 9)

El diumenge 22 d'Octubre, el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanovas, va ordenar diaca el seminarista Andreu Figueras Paz a la parròquia de Sant Andreu de Tona, on havia estat servint com a seminarista. El dimarts 14 de Novembre el bisbe de Vic va presidir la celebració eucarística a la capella del seminari, on rebé el lectorat el seminarista de Vic Alexandre Entrena. Més tard, el 17 de març, va rebre el ministeri d'acòlit a la cripta de la Catedral de Vic, durant la celebració de l'Eucaristia que va presidir el bisbe de Vic.

El dimecres 27 de desembre, en la solemnitat de Sant Joan evangelista, Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona, presidí la celebració eucarística on rebren l'Admissió a Ordes Sagrats els seminaristes de Tarragona Antonio Rodríguez, Robert Otoba, Adrià Fernández i Albert Font, a la capella del seminari de Tarragona.

El divendres 5 de gener, fou admès a Ordes Sagrats Antoni Coll, seminarista del bisbat de Girona, a la capella de la Fraternitat de religioses Clarisses de Vilobí d'Onyar en una celebració presidida pel bisbe de Girona Francesc Pardo.

El dilluns sant, 26 de Març, durant la celebració de la missa crismal a la catedral de Santa Maria d'Urgell, el seminarista Martín Candela va ser admès als Ordes Sagrats.

El diumenge 22 d'Abril, el Sr. Arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, va conferir l'orde del diaconat al seminarista Antonio Rodríguez, a l'església parroquial de Sant Salvador del Vendrell on ell serveix.

Albert Font, seminarista de Tarragona

Ens han visitat

A inicis de curs **mn. Joan Obach**, delegat de Pastoral Litúrgica i Sacramentària de l'Arquebisbat de Barcelona i professor a l'Institut Superior de Litúrgia va donar una xerrada als seminaristes sobre la pregària de la Litúrgia de les Hores.

El dilluns 16 d'octubre, el diaca **Mn. Raimon Mateu**, delegat diocesà de l'Apostolat del Mar a l'Arquebisbat de Tarragona va visitar el SMI. Va participar a la celebració de l'Eucaristia i després de sopar va donar una interessant xerrada als seminaristes sobre l'Apostolat del Mar (Stella Maris).

Durant el mes d'octubre vingueren diversos cops l'equip del programa de TV3 *Signes dels Temps* amb el seu director **Francesc Rosaura** per realitzar un programa especial dedicat al Seminari Major Interdiocesà.

El dijous 26 d'octubre va visitar el Seminari Major Interdiocesà el barceloní **Mn. Josep Lluís Orpella**, metge i prevere a Kenia.

El dimecres, 15 de novembre, els delegats de missions de les diòcesis de Catalunya, acompanyats pel bisbe de Tortosa, **Mons. Enric Benavent** van celebrar la seva reunió habitual al Seminari Major Interdiocesà.

El dimarts 21 de novembre va visitar el seminari el **P. Ricard Costa-Jussà**, provincial dels claretians, que va parlar als seminaristes de la figura del p. Josep Xifré, considerat com el segon Fundador de la Congregació Claretjana.

El dilluns 4 de desembre, a l'inici del temps d'Advent, els seminaristes van tenir una tarda de recés que

els va predicar el **pare Francesc Martínez Soria**, monjo cistercenc de Poblet.

Dilluns, 12 de febrer, solemnitat de Santa Eulàlia de Barcelona, el cardenal **Joan Josep Omella** va visitar el Seminari Major Interdiocesà.

El dimarts, 13 de febrer, un grup de membres de la **Pastoral Obrera de Catalunya** van explicar als seminaristes la missió i la trajectòria d'aquest àmbit de la pastoral a les nostres diòcesis.

El dimarts 6 de març, de la III Setmana de Quaresma, els seminaristes van tenir una tarda de recés. Els va predicar el **P. Xabier Gómez, o.p.**, que es el prior de la comunitat dels dominics de Barcelona.

Dia del seminari

Trobada dels seminaris catalans per la festa de sant Josep

Sant Josep és patró de l'Església Universal, patró dels pares, dels treballadors, dels peregrins i també de nombrosos pobles, ciutats i països. Però sant Josep és també el patró del seminaristes, per això, cada any, els seminaristes i formadors dels 3 seminaris catalans ens reunim per celebrar la seva festa. Com ja és tradicional, la diada d'aquest any va començar amb la copa Sant Josep, un triangular de futbol en el que participa un equip de cada seminari. Els partits van ser molt igualats i el torneig va acabar en un triple empat. Enguany nosaltres vàrem poder gaudir de l'ajut del Dr. Ramon Torné, entrenador de futbol, que ens va preparar i conduir de forma magnífica abans i durant el torneig.

En acabar el futbol hi hagué la santa missa, com que aquest any nosaltres n'érem els amfitrions, vam anar a celebrar-la al Seminari Interdiocesà. L'eucaristia va ser presidida pel bisbe de Terrassa, mons. Josep Àngel Saiz Meneses.

Per acabar la jornada vam anar a sopar tots junts. Gràcies a Déu, entre tots els seminaris catalans som

bastants o almenys, suficients com per no cabre-hi al nostre seminari, així que vam fer el sopar al col·legi dels jesuïtes de Casp. Fou, en resum, una bonica jornada de fraternitat entre tots els seminaristes de Catalunya per celebrar plegats el do de la vocació que hem rebut.

Lluís Vidal, seminarista de Vic

Hondures

El passat més de juliol vam poder gaudir d'una de les experiències que, sens dubte, ha marcat i marcarà fortament el nostre pas pel seminari: l'experiència de poder viure la missió de l'Església a Honduras. Durant l'estiu, des del seminari, se'ns ofereixen diverses opcions per tal d'aprofitar bé aquests dos mesos i treure'n el màxim profit de cara a la nostra formació. Hem de recordar que l'etapa del seminari és essencialment una etapa de formació, de discerniment, de preparació per, si Déu vol, ésser sacerdots: un repte immens! I això requereix una formació integral. És per aquest motiu que se'ns va proposar des dels nostres respectius bisbats poder viure aquesta experiència.

Hondures és un país amb moltes coses bones i amb altres no tan bones: és un dels països amb més violència de tot el món, un país marcat fortament per la injustícia, la falta d'oportunitats, la corrupció i la pobresa. Una llaga que s'estén a tot el país i que fereix profundament les parts més sensibles de la societat: els infants, molts d'ells sense accés a una educació sòlida; els joves, sense feina i mancats d'esperança en un futur molt incert per a ells; i els ancians, tocats per les ferides d'una vida convulsa i de la manca de recursos per atendre les seves necessitats sanitàries. Tanmateix, Hondures és un país acollidor, jove, amb una forta empremta cristiana que es visualitza en els seus barris, pobles i carrers, un país amb una bellesa natural inigualable, amb una fe ferma i amb una gent extraordinària. I enmig d'ells hi vam descobrir una Església viva, treballadora, fortament entregada a les necessitats materials i espirituals de la gent, una Església evangelitzadora, amb pocs recursos i pocs sacerdots —especialment la zona on vam estar nosaltres— però que, tanmateix, no es resigna.

Encara que no vam viure les mateixes experiències –vam estar en zones i comunitats diferents– podem dir que aquest viatge ens ha ajudat a veure la missió de l'Església en un altre lloc, a eixamplar horitzons i a conèixer altres realitats que ens poden enriquir a nosaltres ara i aquí. En definitiva, unes vivències que, sens dubte, guardem per sempre i que ens han ensenyat a estimar més i a sentir de ben a prop aquesta Església Catòlica estesa fins als límits de la terra i a descobrir-la present en els llocs més amagats, oblidats i humils d'aquest nostre món. Des d'aquí un agraïment a tantes persones que ho van fer possible i que portem per sempre en el cor!

Adrià Fernández, seminarista de Tarragona
Santi Martínez, seminarista de Tortosa

Testimoni dels antics rectors

Entre les moltes iniciatives pastoral que cal agrair a l'arquebisbe Ramon Torrella no seria just que oblidéssim la creació del Seminari Major Interdiocesà. El nou seminari inicià el seu camí el setembre de 1988. Sense l'empenta i el coratge de l'arquebisbe, el projecte difícilment hauria anat endavant: "Ell en fou l'ànima en tot moment", em deia un dels bisbes co-fundadors.

El treball de conjunt que, des de feia temps, dúiem endavant els seminaris diocesans de Catalunya era prou seriós, però de resultats ben migrats. Compartíem les preocupacions, intercanviàvem serveis, dúiem a terme algunes iniciatives de conjunt. Apreníem els uns dels altres i ens ajudàvem.

Fundar un seminari interdiocesà és decidir-se per una pastoral d'estreta col·laboració en una àrea vital i complexa. Només es pot entendre com un acte de comunió entre els bisbes, més encara, entre les esglésies diocesanes. Un problema que tenien totes les diòcesis de la Tarracorense és la formació en uns seminaris que havien quedat massa neulits. Les raons principals que Roma va adduir eren dues: poc nombre de seminaristes majors a cada diòcesi i, com a conseqüència, que un grup així es considera poc formatiu.

La idea d'un seminari no va sorgir dels bisbes de Catalunya o d'una proposta dels rectors dels seminaris d'aleshores. Tot i que les orientacions del Vaticà II ja eren clares, la Santa Seu ho va haver d'urgir als bisbes de les nostres diòcesis el 1987.

El SMI és una institució que reclama un esperit. Al logotip de l'Inter (disseny de Domènec Fita, de Girona) el vam expressar amb una espiga que acompanya el nom. S'inspira en un text patristic, la pregària de la Didaché (9,4): "Així com dels grans de blat dispersos per les muntanyes es va fer un sol pa; així, Senyor, sigui reunida la vostra Església dels confins de la terra en el vostre Regne". L'espiga de blat recorda la diversitat de les diòcesis aplegades a la unitat i és, alhora, signe eucarístic i eclesial d'un seminari integrat per molts. Com l'espiga que aplega diversos grans i esdevé un sol pa.

Mn. Joan Busquets Dalmau

Celebrar un aniversari i si aquest fa referència a 30 anys de vida d'una institució tan rica i tan complexa com és un centre formatiu i, més en concret, el Seminari Major Interdiocesà, fa sorgir, immediatament, el recordatori de la història i una llarga sèrie de vicissituds. No és ara el moment de fer un repàs exhaustiu dels fets viscuts, només, entenc, un record agraït de les persones que van il·lusionar-se pel projecte i que, malgrat les dificultats i encara amb elles, van ser capaces de dur-lo a terme.

En primer lloc, els cinc bisbes, tots ara ja traspassats, que l'any 1988 van convenir, per indicació de la Santa Seu, de constituir el SMI. No ho van tenir fàcil els bisbes Torrella, Camprodón, Guix, Martí i Moncadas per fundar el Seminari. Tanmateix, amb coratge i bona voluntat van ser capaços de fer la Fundació i cercar les persones adequades per a dur-ho a terme. Amb els anys, altres diòcesis s'afegiren al projecte. També els nous bisbes de les diòcesis han fet seu el projecte.

Van trobar en Mn. Joan Busquets (Girona), Mn. Armand Puig (Tarragona) i Mn. Camprubí (Vic), acompanyats de la inestimable col·laboració de la Sra. Montserrat Mer, els veritables motors per consolidar una empresa que no era fàcil.

També les altres diòcesis, des del primer moment, van aportar persones i recursos econòmics pel bon funcionament en diversos aspectes. Recordar només alguns noms que al llarg dels anys han contribuït que el SMI fes la seva funció: Mns. Casals, Parès, Ollé, Orobitg, Pujol, Planellas, Figueras, Miracle, Oliva, Casamitjana; així com els Pares jesuïtes Manresa i Renau. Són moltes, també, les persones que han ajudat al procés

formatiu de la casa. A tots gràcies.

No podem oblidar el personal de servei que al llarg d'aquests anys han fet de la casa un lloc d'acollida i de vida: Montserrat, Mercè, Antònia, Elo, Gna. Eulàlia, Núria (+), i un llarg etcètera.

I, finalment, tantes generacions de seminaristes, molts d'ells avui capellans de les nostres diòcesis, i també un bisbe, pels quals va crear-se la institució, institució que continua prestant aquest servei humil, però imprescindible en la formació dels futurs preveres de les nostres Esglésies. Per molts anys i que el Senyor, bon pastor, ens ajudi a ser pastors segons el voler del seu cor.

Mn. Jordi Orobitg

Vivència al Seminari Major Interdiocesà

Han passat ja uns quants anys des que vaig passar pel Seminari Major Interdiocesà. Vaig estar-hi de l'any 2000 al 2005. Més de 12 anys ja fa. I mirant ara enrere, cap aquells anys, ho recordo amb molt d'afecte i amb un somriure entranyable.

El temps et fa valorar les coses amb més perspectiva. I ara recordo aquells temps com un temps privilegiat. De tota manera, ja en aquella època ho vaig viure en certa manera així. Venia aleshores del món laboral, d'una època de molta pressió i desgast, i poder dedicar tot aquell temps a la formació, a la pregària, a la preparació pel ministeri, va ser per a mi un autèntic regal.

Ara, amb la perspectiva del temps, ho valoro més que mai. Que important que va ser poder coure interiorment, a foc lent, i madurar totes aquelles intuïcions i llavors que després intentaràs viure en el ministeri! Ara, en l'exercici del ministeri, no resulta fàcil trobar el temps i els espais per dedicar-te a treballar molts aspectes i dimensions que són veritablement importants. En aquest sentit, ara valoro més que mai els estudis, tant la filosofia com la teologia; o bé poder conèixer moltíssimes realitats eclesials que desconeixia, amb gent ben diversa que passava per la casa per diferents motius; o poder dedicar temps a conèixer alguns autors espirituals que em van marcar. Per a mi, en aquella època, va ser com descobrir un món nou, com una pluja de vivències que et va amarant sense que en aquell moment ni tan sols te n'adonis.

I, sobretot, mirant ara enrere, recordo amb moltíssim afecte la convivència amb tots els companys i formadors amb els quals vaig compartir aquells anys. Penso que aquesta és una de les coses més valuoses que

m'ha quedat. Poder conviure tant amb els companys del propi bisbat com d'altres bisbats de Catalunya em sembla d'una riquesa immensa. En aquell edifici antic, en aquelles parets, amb les dificultats que en tota convivència hi ha, compartíem moltes vivències i, d'alguna manera, es generaven, entre anècdota i anècdota, uns llaços de veritable fraternitat.

Dono gràcies a Déu per aquells anys, i demano que el Seminari Major Interdiocesà sigui sempre un lloc on els preveres del futur puguin arribar a esdevenir veritables pastors segons el cor de Déu.

Lluís Simón Pascual,

prevere de l'arquebisbat de Tarragona

Rector va rebutjar aquella proposta al·legant que, al seminari, ens havien de donar una formació per a la llibertat. Que no en trauríem res de des-programar un canal concret al SMI si, durant el cap de setmana, quan érem a casa o a les rectories, un podia veure tots els canals. Podent-los veure tots, cadascú havia de ser prou conscient i madur per renunciar de veure allò que el podia perjudicar o que li podia fer perdre el temps, i optar per la lectura o altres cadenes més instructives.

Em va agradar fer els possibles per participar a les cerimònies d'ordenació de diaques i preveres dels companys del SMI. Desplaçar-me allà on fos per compartir la seva joia i pregar al Senyor pel ministeri que se li encomanava, des del lloc on se li confiava, ja fos a la seva par-

ròquia natal, a la Catedral o alguna comunitat on estava servint i aprenent.

Sempre he pensat que va ser un encert, per part dels bisbes, l'opció de reunir en una mateixa comunitat els seminaristes de les seves diòcesis.

Salvador Gras i Cabutí,

prevere del bisbat de Girona

Ordenacions

Diumenge 22 d'octubre de 2017, Jornada del Domund, el bisbe de Viç Mons. Romà Casanovas va ordenar diaca el seminarista **Andreu Figueras Paz** a la parròquia de Sant Andreu de Tona. (foto 1)

L'Arquebisbe, Mons. Jaume Pujol, va conferir l'orde del diaconat al seminarista **Antonio Rodríguez Moreno**, el diumenge dia 22 d'abril «diumenge del Bon Pastor» a l'església parroquial de Sant Salvador del Vendrell. [foto 2]

El diumenge 21 de maig de 2017, el bisbe Francesc Pardo va ordenar diaca **Dagoberto Rojas** a la catedral de Girona i el diumenge 6 de maig de 2018 va rebre l'ordenació presbiteral. (foto 3)

Pàgina web:

www.seminarimajorinterdiocesa.com

Seguiu-nos a través del Facebook

Edita: **SEMINARI MAJOR INTERDIOCESÀ**
Casp, 49 - 08010 Barcelona
Tel. 93 265 22 26

Realització: Impremta Barnola - Guissona
 impremta.barnola@cag.es

Dipòsit legal: Gi-457-2006